

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2016)0510

Støtte til thalidomidofre

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2016 om støtte til thalidomidofre (2016/3029(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den forestående ændring af Thalidomide Foundation Act, som af den tyske regering kan anvendes til at tillade de thalidomidofre, der er godkendt som sådan af domstolsudpegede forsikringsordninger eller er omfattet af nationale offentlige ordninger, at opnå kollektiv adgang til den særlige fond under den tyske Conterganstiftung (Thalidomide Foundation),
- der henviser til det spanske kongelige dekret 1006/2010 af 5. august 2010, som regulerer proceduren for ydelse af støtte til personer, der blev udsat for thalidomid i Spanien i perioden 1960-1965,
- der henviser til det omtrentlige antal thalidomidpatienter i EU (ca. 2 700 i Tyskland (kilde: den tyske regering), ca. 500 i Italien (kilde VITA – Associazione Vittime Italiane Thalidomide), 500 i Det Forenede Kongerige, 100 i Sverige (kilde: DLA Piper study) og 200 i Spanien (kilde: Avite Spain)),
- der henviser til rapporten fra Universität Heidelberg med titlen "Wiederholt durchzuführende Befragungen zu Problemen, speziellen Bedarfen und Versorgungsdefiziten von contergangeschädigten Menschen (2010-2013)" (undersøgelser, der skal gentages med mellemrum, om de problemer, særlige behov og mangler, der opleves af thalidomidofre), som indeholder detaljer om thalidomidofres stigende helbredsproblemer og specifikke behov og manglerne i støtten til disse ofre,
- der henviser til Firefly-rapporten fra januar 2015, der understreger forringelsen af thalidomidofrenes fysiske og psykiske sundhed og deres fremtidige behov¹,
- der henviser til den rapport, som i maj 2015 blev bestilt af sundhedsministeriet i den tyske delstat Nordrhein-Westfalen, der indeholder en undersøgelse af thalidomidofres livskvalitet samt prognoser vedrørende deres fremtidige behov (Universität Köln-

1 <http://www.thalidomidetrust.org/wp-content/uploads/2014/01/Firefly-report-March-2015.pdf>

rapporten)¹,

- der henviser til de åbne skrivelser fra formændene for Europa-Parlamentets politiske grupper, hvori det understreges, at thalidomidofre lever med kroniske invaliderende smerter og lider under uopfyldte behov,
- der henviser til den pressekonference, der blev afholdt den 27. maj 2015 i Europa-Parlamentet i Bruxelles, hvorunder medlemmer fra alle politiske grupper understregede behovet for, at thalidomidofre modtager støtte i forbindelse med deres sundhedsmæssige problemer²,
- der henviser til festlighederne i forbindelse med EU's jubilæum i september 2015, som markerede, at der var gået 50 år siden vedtagelsen af den første lægemiddellovgivningen i Europa til beskyttelse af EU's borgere, hvilket er en yderligere anerkendelse af, at effektiv lægemiddellovgivning blev indført i kølvandet på tusindvis af spædbørnsdødsfald og alvorlige fosterskader som følge af indtagelsen af thalidomid under graviditet,
- der henviser til forespørgslen til Kommissionen (O-000035/2016 – B8-0120/2016) og til plenardebatten om thalidomid den 9. marts 2016,
- der henviser til skrivelse af 5. marts 2015 fra det internationale advokatfirma Ince og Co., der beskriver, hvordan den manglende farmaceutiske overvågning og tilbageholdelse af bevismateriale om konsekvenserne af thalidomids har indvirket på ofrenes sundhed³,
- der henviser til erklæringen af juni 2016 fra den tyske forbundsregering om behovet for at tage ansvar for og yde ubureaukratisk støtte til thalidomidofre⁴,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
 - A. der henviser til, at stoffet thalidomid blev markedsført af Chemie Grünenthal GmbH i slutningen af 1950'erne og begyndelsen af 1960'erne som et sikkert lægemiddel til behandling af morgenkvalme, hovedpine, hoste, søvnløshed og almindelig forkølelse; der henviser til, at det resulterede i død og misdannelse af tusindvis af spædbørn, da midlet i mange europæiske lande var blevet indtaget af gravide kvinder;
 - B. der henviser til, at dokumenter fra tidspunktet for thalidomidskandalen, som er blevet uafhængigt verificeret af det internationale advokatfirma Ince og Co., viser, at der var stor mangel på effektiv farmaceutisk kontrol i Forbundsrepublikken Tyskland, i modsætning til i andre lande som f.eks. USA, Frankrig, Portugal og Tyrkiet;
 - C. der henviser til, at uafhængigt kontrollerede undersøgelser⁵ drager den ubarmhjertige slutning, at Forbundsrepublikken Tyskland i 1970 påvirkede straffesagen mod Chemie Grünenthal GmbH, den tyske producent af thalidomid, og at fabrikantens ansvar som følge heraf ikke kunne fastslås på behørig vis; der endvidere henviser til, at der blev

1 <http://www.thalidomidetrust.org/wp-content/uploads/2016/04/The-Cologne-Report.pdf>

2 <http://www.fiftyyearfight.org/latest/europe-speaks-loudly-with-one-voice:-press-conference>

3 http://www.fiftyyearfight.org/images/Appendix_1._Ince_letter.pdf

4 <http://www.bmfsfj.de/BMFSFJ/kinder-und-jugend,did=225796.html>

5 http://www.fiftyyearfight.org/images/Appendix_1._Ince_letter.pdf

taget skridt til at forhindre civile søgsmål mod denne virksomhed, hvilket meget vel kan have forhindret ofre i at opnå retfærdighed eller tilstrækkelig finansiel støtte til deres aktuelle og fremtidige sundhedsproblemer;

- D. der henviser til, at de nyligt offentliggjorte uafhængige rapporter i Tyskland (Universität Heidelberg-rapporten og Universität Köln-rapporten) og Det Forenede Kongerige (Firefly-rapporten) konkluderer, at de overlevende thalidomidofre har behov for øget støtte i forbindelse med deres uopfyldte sundhedsbehov, til deres mobilitet og til at kunne leve uafhængigt, idet deres tilstand i stigende grad forværres på grund af arten af deres handicap og den manglende støtte lige siden deres fødsel;
- E. erkender, at selvom Tyskland bærer et særligt ansvar, så er andre nationale myndigheder også ansvarlige for at sikre en fair behandling af deres egne thalidomidofre;
- F. anerkender, at formændene for de politiske grupper i Europa-Parlamentet i åbne skrivelser har støttet indsatsen for at hjælpe thalidomidofre for så vidt angår deres sundhedsmæssige behov;
- G. minder om den pressekonference, der blev afholdt i maj 2015 i Bruxelles, som blev støttet af alle de politiske grupper i Europa-Parlamentet, og som fremhævede thalidomidofrenes endnu udækkede sundhedsbehov;
- H. minder om, at Kommissionen i Bruxelles i september 2015 fejrede 50-året for vedtagelsen af den første del af EU's lægemiddellovgivning, som i vid udstrækning er en følge af thalidomidskandalen; understreger, at mens det regelsæt, som efterfølgende blev udviklet, har spillet en vigtig rolle i beskyttelsen af millioner af EU-borgere fra lignende katastrofer i de sidste 50 år, så har thalidomidofrene levet med lægemidlets smertefulde og invaliderende konsekvenser;
- I. minder om, at medlemmer fra alle politiske grupper på plenarmødet i marts 2016 i Strasbourg fremhævede, at det haster med støtte til thalidomidofrenes uopfyldte behov, og at kommissæren med ansvar for sundhed og fødevarerikkerhed, Vytenis Andriukaitis, erklærede, at han påskønnede viljen til at finde en passende løsning for alle thalidomidofre, som ville forbedre deres livskvalitet;
- J. bemærker, at der nu er både mulighed og vilje i Europa-Parlamentet og Kommissionen til i overensstemmelse med etiske og humanitære standarder at rette op på skaderne efter manglende farmaceutisk kontrol og den efterfølgende tilintetgørelse af beviser, som førte til thalidomid-tragedien;
- K. bekræfter den erklæring, der blev fremsat i juni 2016 af den tyske forbundsregering¹, om, at den må tage et ansvar og yde finansiel støtte, uden tunge administrative procedurer og langvarige individuelle afprøvninger;
- L. bemærker, at den tyske forbundsregering i juni 2016 også anerkendte, at der var behov for en ændring i Thalidomide Foundation Act i Tyskland, og at det var muligt at gennemføre en sådan inden januar 2017;

1 <https://www.bmfsfj.de/bmfsfj/aktuelles/alle-meldungen/leistungen-sollen-gerechter-verteilt-werden/90418?view=DEFAULT>

- M. bemærker, at mange overlevende i hele EU ofte er ude af stand til at ansøge om midler til at dække udgifterne til sociale ydelser, hvilket i dag er den største bekymring hos thalidomidofrene, som nu er i 50'erne og 60'erne, og som i endnu højere grad får brug for disse tjenester i de kommende år, når deres plejere, der ofte er deres partnere eller slægtninge, selv risikerer at blive syge eller gå bort;
1. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at samordne aktioner og foranstaltninger til formelt at anerkende og yde kompensation til thalidomidofrene;
 2. opfordrer den tyske forbundsregering til at benytte sig af lejligheden til i forbindelse med den forestående ændring af Thalidomide Foundation Act at sikre de thalidomidofre, der er godkendt som sådan af domstolsudpegede forsikringsordninger eller er omfattet af nationale offentlige ordninger, adgang til den særlige sundhedsfond under den tyske Conterganstiftung für behinderte Menschen (Thalidomide Foundation for People with Disabilities);
 3. anmoder om, at de overlevende thalidomidofre i Det Forenede Kongerige, Spanien, Italien, Sverige og andre medlemsstater får mulighed for at deltage i ordningen på gruppebasis, hvis deres status som thalidomid-ramte personer er blevet godkendt bona fide i deres egne lande;
 4. opfordrer de spanske myndigheder til at revidere den proces, der blev indledt af regeringen i 2010, og til at lette den korrekte identifikation af og kompensation til spanske thalidomidofre i deres nationale ordning, som anført i det ikke-lovgivningsmæssige forslag om beskyttelse af thalidomid-ramte personer (161/000331), som blev godkendt enstemmigt af den spanske kongres den 24. november 2016;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere en rammeprotokol på EU-plan, i henhold til hvilken alle EU-borgere, som er berørt af thalidomid, vil modtage lignende kompensationsbeløb, uanset hvilken medlemsstat de kommer fra, og til at udarbejde et EU-program for bistand og støtte (herunder både finansielle og sociale bestemmelser) for thalidomidofre og deres familier;
 6. anmoder virksomheden Grünenthal om at leve op til sit ansvar ved at yde egentlig kompensation og pleje til de ofre, der endnu ikke er blevet anerkendt, og ved at genoptage processen for anerkendelse af offerstatus og indlede en dialog med ofrene med henblik på at yde erstatning for den forvoldte skade;
 7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet samt medlemsstaterne.